

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH260038
NAZWA
OBSZARU Uroczyska Lasów Starachowickich

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH260038	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Uroczyska Lasów Starachowickich

1.4. Data opracowania 2009-02	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-06
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 kwietnia 2022 r. w spr. soo Uroczyska Lasów Starachowickich (PLH260038)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
21.1107

Szerokość geograficzna
51.0763

2.2. Powierzchnia [ha]:
2349.18

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL12	Mazowieckie
PL33	Świętokrzyskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			2.35		M	D			
6430			0.01		M	D			
6510			1.0		M	D			
9170			375.12		G	B	C	B	B
91D0	X		4.59		G	B	C	B	B
91E0			18.63		G	B	C	B	B
91P0			424.52		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy

92I43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C	
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja
I	1037	Ophiogomphus cecilia			p				P	DD	D		

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.0
N17	82.57
N10	3.54
N16	0.25
N19	13.48
N12	0.15
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar jest częścią rozległego kompleksu leśnego na Przedgórzu Iłżeckim, tzw. Puszczy Iłżeckiej, nazywanej też Lasami Starachowickimi. Zlokalizowany jest w jej północno-wschodniej części. Poprzecinany jest licznymi ciekami i strumieniami, które biorą tutaj swoje początki są to m.in. Lubianka i Małaszyniec, ale także szereg innych strumieni w tym również okresowe, zasilające większe cieki. Kompleks ten znajduje się w głównym korytarzu ekologicznym pn. Lasy Siekierzyńskie i Starachowickie, łączącym tereny związane z Doliną Wisły i Rostoczem na wschodzie z pozostałymi kompleksami leśnymi Puszczy Świętokrzyskiej na zachodzie. Dominują tu siedliska borowe z sosną oraz domieszką jodły, dęba, modrzewia i buka. W runie występuje wiele roślin gatunków chronionych, rzadkich i zagrożonych.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze stwierdzono występowanie dwóch typów siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Są to:

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio Carpinetum* i *Tilio-Carpinetum*) występuje w podtypie 9170-2 Grąd subkontynentalny *Tilio cordatae-Carpinetum betuli*, jest drugim pod względem powierzchni siedliskiem przyrodniczym na terenie obszaru, płaty grądu są liczne, zajmują dość duże powierzchnie i są urozmaicone pod względem składu gatunkowego i struktury. Wyraźnie mniej płatów grądów występuje w części północno-zachodniej i zachodniej ostoi. Grądy w obszarze zajmują tereny płaskie lub łagodne wyniesienia terenu, przede wszystkim ich stoki i wypłaszczenia. Są to wielogatunkowe lasy o dość dużym zwarcie koron drzew - ok. 70-90%. Typowy drzewostan zbudowany jest z graba zwyczajnego *Carpinus betulus*, dębu szypułkowego *Quercus robur*, bezszypułkowego *Q. petraea*, klonu zwyczajnego *Acer platanoides* i brzozy brodawkowatej *Betula pendula*. Lipa drobnolistna *Tilia cordata*, choć jest gatunkiem charakterystycznym dla siedliska, to występuje sporadycznie i z reguły w niższych warstwach. Regionalne zróżnicowanie grądów oraz wielowiekowe użytkowanie powoduje jednak, że w drzewostanie może dominować buk lub jodła z domieszką gatunków górskich, takich jak: klon jawor *Acer pseudoplatanus*. Warstwa krzewów zwykle jest bardzo dobrze rozwinięta z obecną warstwą podrostu i podszytu, w którym dominujący udział ma grab. Runo zielne bywa bardzo zróżnicowane, pokrywając od zaledwie 20% aż do 80% powierzchni, co zależy od dostępu składników odżywczych w glebie, jej wilgotności oraz dostępu światła. Najczęściej występującymi gatunkami są: dąbrowka rozłogowa *Ajuga reptans*, wietlica samcza *Athyrium filix-femina*, konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolia*, szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*, przylaszczka pospolita *Hepatica nobilis* oraz naloty drzew. Dobrze są reprezentowane gatunki charakterystyczne dla klasy *Querco-Fagetea*: zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, perłówka zwisła *Melica nutans*, nerecznica samcza *Dryopteris filix-mas*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, marzanka wonna *Galium odoratum*, gwiazdnica wielkokwiatowa *Stellaria holostea*, fiołek leśny *Viola reichenbachiana*, turzycza palczasta *Carex digitata*, żankiel zwyczajny *Sanicula europaea*. Na terenie obszaru we wschodniej części występuje również wariant grądu z udziałem jodły *Tilio-Carpinetum abietetosum* oraz grądy niskie *Tilio-Carpinetum stachyetosum sylvaticae*, wykształcające się w sąsiedztwie cieków lub na obrzeżach lasów łęgowych, gdzie są lepsze warunki wodne. Grądy niskie stanowią postać przejściową między grądami wysokimi (typowymi) a łęgami i charakteryzują się, poza typowymi gatunkami drzew, udziałem w domieszce olszy czarnej lub brzozy. Siedlisko 9170 w obszarze Uroczyska Lasów Starachowickich reprezentowane jest przez zespół roślinny *Tilio-Carpinetum*. Stan wykształcenia siedliska jest zgodny z jego charakterystyką fitosocjologiczną uwzględniającą specyfikę regionalną. Największy wpływ na ogólny kształt zespołu (skład gatunkowy, strukturę piętrową i ogólną fizjonomię) ma prowadzona tutaj gospodarka leśna. Biorąc pod uwagę wszystkie zmienne uznano, że reprezentatywność siedliska w obszarze Uroczyska Lasów Starachowickich jest dobra (B). Powierzchnia względna – znacząca (C), ponieważ powierzchnia pokryta przez siedlisko w obszarze w stosunku do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w kraju wynosi poniżej 2%. Stan zachowania na podstawie podkryteriów oceniono na dobry (B): Stopień zachowania struktury (II) – wskaźniki takie jak charakterystyczna kombinacja florystyczna, obecność martwego drewna czy drzew biocenotycznych, odnowień oraz wiek drzewostanu mają ocenę niezadowalającą i złą, co zaważyło na ocenie opisywanego kryterium; Stopień zachowania funkcji (II) - siedlisko jest stabilne i zachowuje swoją funkcję, a jego tendencje dynamiczne wydają się być ustabilizowane, jednak obecnie prowadzona gospodarka leśna jest intensywna, a płaty są silnie eksploatowane; pozyskiwana jest zarówno sosna z wyższych pięter drzewostanu, jak i graby oraz dęby. Rębnie gniazdowe generują boczne prześwietlenie, zniekształcenie runa, napływ gatunków obcych ekologicznie, co w efekcie może doprowadzić do utraty typowych cech siedliska. W związku z powyższym stopień zachowania funkcji siedliska określa się na dobry (II); Możliwość renaturyzacji/odtworzenia siedliska jest stosunkowo łatwa (ocena I). Ocena ogólna – dobra (B), oparta jest na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania siedliska w obszarze.

*91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe), w obszarze reprezentowane są przez zespół roślinny niżowego łęgu jesionowo-olszowego *Fraxino-Alnetum* (91E0-3). Zidentyfikowano tu zaledwie 3 płaty tego siedliska: przy południowym skraju miejscowości Lipie, na południe od Podłazisk oraz w rezerwacie przyrody Rosochacz, gdzie wykształca się wzdłuż cieku Lubianka. Drzewostan budowany jest przede wszystkim przez olszę czarną *Alnus glutinosa*. Dość rzadko w domieszce spotkać można brzozę brodawkowatą *Betula pendula*, dęba szypułkowego *Quercus robur* oraz jodłę pospolitą *Abies alba* i świerka pospolitego *Picea abies*. Obecność dwóch ostatnich gatunków to efekt górskiego charakteru lasów Krainy Świętokrzyskiej. Warstwa krzewów w łęgach zbudowana jest głównie z czerechwy zwyczajnej *Padus avium* oraz podrostu drzew, np.

klonów, jarzęba pospolitego *Sorbus aucuparia* i kruszyny pospolitej *Frangula alnus*. Należy zaznaczyć, że obficie występuje tu też świerk i jodła, co jest swoistym akcentem regionalnym. Runo zielne wykazuje duże zżarcie, dochodzące nawet do 100%. Umiarkowanie liczna grupa gatunków z klasy *Querco-Fagetea* oraz innych mezofilnych gatunków leśnych jest zasilana przez gatunki łąkowe oraz szuwarowe. Najczęściej w runie łąkowym rosną: turzyca odległokłosa *Carex remota*, kostrzewa olbrzymia *Festuca gigantea*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, karbieniec pospolity *Lycopus europeus*, niecierpek pospolity *Impatiens noli-tangere*, czartawa drobna *Circea alpina*, czartawa pospolita *C. lutetiana*, gwiazdnica gajowa *Stellaria nemorum*. Z pozostałych gatunków największe zagęszczenie osiągają: pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, jeżyna gruczołowata *Rubus hirtus* agg., mietlica psia *Agrostis canina*, śmiatek darniowy *Deschampsia caespitosa*, tojeść zwyczajna *Lysimachia vulgaris*, sit rozpierzchły *Juncus effusus*, a także: skrzyp leśny *Equisetum sylvaticum*, konwalijka dwulistna *Majanthemum bifolium*, przytulia błotna *Galium palustre*, psianka słodkogórz *Solanum dulcamara*. Runo mszyste z reguły zdominowane jest przez gatunki z rodzaju krótkosz *Brachythecium* sp., merzyka kropkowanego *Rhizomnium punctatum*, płaskomerzyka falistego *Plagiomnium undulatum* oraz pokrewnego *P. affine*. Reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono na B (dobry): stan wykształcenia siedliska jest zgodny z jego charakterystyką fitosocjologiczną uwzględniającą specyfikę regionalną, zajmuje niewielki areal wykształcając się na glebach hydrogenicznych. Powierzchnia względna – C (znacząca), ponieważ powierzchnia pokryta przez siedlisko w obszarze w stosunku do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w kraju wynosi poniżej 2%. Stan zachowania – B (dobry), z uwagi na oceny cząsteczkowe wymaganych podkryteriów (tj. stopień zachowania struktury (II), stopień zachowania funkcji (II) i możliwość renaturyzacji/odtworzenia (I)). Ocena ogólna – B (dobra) oparta jest na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania siedliska w obszarze.

91P0 Jodłowy bór świętokrzyski (*Abietetum polonicum*) na terenie Uroczysk Lasów Starachowickich zajmuje największą powierzchnię. Płaty siedliska są zwykle zwarte i bez antropogenicznej fragmentacji, znajdują się na niewielkich wzniesieniach o kamienistym podłożu. Spotykane są także na wypłaszczeniach, gdzie sąsiadują z lasami grądowymi. Drzewostan na ogół jest czysto jodłowy zbudowany z osobników o wysokiej żywotności. Sporadycznie obok jodły rosną: sosna, świerk, buk, dęby, topola osika, a rzadziej brzoza i olsza czarna. Podszyt jest bardzo zróżnicowany. Buduje ją przede wszystkim podrost jodłowy, obok którego miejscami spotykane są podrosty bukowe i grabowo-dębowe. Ponadto wśród krzewów notuje się pojedyncze osobniki bzu koralowego *Sambucus racemosa*, kruszyny *Frangula alnus* i leszczyny *Corylus avellana*. Runo bywa bardzo zróżnicowane. Składa się w głównej mierze z gatunków o umiarkowanej tolerancji na składniki odżywcze, należących do różnych jednostek syntaksonomicznych. Poza wybitnie borowym gatunkiem, jakim jest borówka czarna *Vaccinium myrtillus*, dominują tutaj gatunki mezofilne, takie jak: konwalijka dwulistna *Majanthemum bifolium*, szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*, kosmatka owłosiona *Luzula pilosa*, nerecznica krótkoostna *Dryopteris carthusiana*, sałatnik leśny *Mycelis muralis*, jastrzębiec leśny *Hieracium murorum*. Ponadto obecne są tutaj gatunki wyróżniające zespół: jeżyna gruczołowata *Rubus hirtus* agg., nerecznica szerokolistna *Dryopteris dilatata*, czy turzyca palczasta *Carex digitata*. Bardzo ważnym elementem w borze jodłowym jest dobrze rozwinięte runo mszyste, które nierzadko pokrywa nawet 90% powierzchni. Wśród mchów znamienym jest występowanie gatunku wyróżniającego zespół – tujowca tamaryszkowatego *Thuidium tamariscinum*. Obok tujowca wysoki udział ma także złotowłos strojny *Polytrichastrum formosum*, dzióbekowiec Zetterstedta *Eurhynchium angustirete*, czy płaskomerzyk pokrewny *Plagiomnium affine* oraz gatunki borowe jak np. rokićnik pospolity *Pleurozium schreberi*. Siedlisko jest zróżnicowane i różnym stopniu zachowania. Największy wpływ na ogólny kształt zespołu (skład gatunkowy, strukturę piętrową i ogólną fizjonomię) ma prowadzona tutaj gospodarka leśna. Biorąc pod uwagę wszystkie zmienne należy uznać, że reprezentatywność jest dobra (B). Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia pokryta przez siedlisko w obszarze w stosunku do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w kraju wynosi poniżej 2%. Stan zachowania – dobry (B), z uwagi na oceny cząsteczkowe wymaganych podkryteriów (tj. stopień zachowania struktury (II), stopień zachowania funkcji (II) i możliwość renaturyzacji/odtworzenia (I)). Ocena ogólna – B oparta jest na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania siedliska w obszarze.

*91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne występują na terenie rezerwatu przyrody Rosochacz, w dolinie rzeki Lubianki. Reprezentowane są przez zespół roślinny olsu torfowcowego *Sphagno squarrosi-Alnetum*. Buduje go przede wszystkim olsza czarna *Alnus glutinosa*, w domieszce częstymi składnikami jest sosna (najobficiej), świerk i jodła. Warstwa krzewów zwykle jest dość słabo rozwinięta (ok. 20%), w której występuje głównie kruszyna pospolita *Frangula alnus*, czeremcha pospolita *Padus avium* oraz podrosty drzew: olszy, świerka, jodły. Runo osiąga średnio 80% pokrycia.

Dominują w nim: borówka czarna *Vaccinium myrtillus*, tojeść zwyczajna *Lysimachia vulgaris*, skrzyp leśny *Equisetum sylvaticum*, wietlica samicza *Athyrium filix-femina*, nerecznica szerokolistna *Dryopteris dilatata*, nerecznica krótkoostna *D. carthusiana*, zachyłnik błotny *Thelypteris palustris*, widłak jałowcowaty *Lycopodium annotinum* oraz ekspansywny w rejonie Gór Świętokrzyskich lecz rodzimy i górski gatunek trawy – trzcinnik owłosiony *Calamagrostis villosa*. Ponadto spotyka się także turzycę odległokłosą *Carex remota*, turzycę długokłosą *C. elongata*, sita rozpięchłego *Juncus effusus*, czy śmiałka darniowego *Deschampsia caespitosa* wskazującego na przesuszenie siedliska. Charakterystycznym gatunkiem, dzięki któremu dokonano identyfikacji siedliska jest torfowiec nastroszony *Sphagnum squarrosum*, którego zwarcie osiąga tu minimum 40%. Wśród kęp tego gatunku często występuje torfowiec błotny *S. palustre* oraz kończysty *S. fallax* oraz płonnik pospolity *Polytrichum commune*. Reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono na B (dobra). Największy wpływ na taką ocenę ma wiek drzewostanu i warunki hydrologiczne, które w związku z położeniem w dolinie cieku mogą skutkować okresowym przesuszaniem. Powierzchnia względna – C, ponieważ powierzchnia pokryta przez siedlisko w obszarze w stosunku do całkowitej powierzchni pokrytej przez ten typ siedliska w kraju wynosi poniżej 2%. Stan zachowania – B (dobry). Ocena ogólna – B (dobra) oparta jest na podstawie oceny reprezentatywności, powierzchni względnej oraz stanu zachowania siedliska w obszarze.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	B		i
H	B02.04		i
M	X		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Bróz E. 1977. *Allium victorialis* na obszarze Gór Świętokrzyskich i ich pobrzeży. *Fragm. Flor. Geobot.* 23 (3-4) 277-2832. Bróz E. 1977. Notatki florystyczne z Gór Świętokrzyskich. Część I. *Fragm. Flor. Geobot.* 23(3-4) 295-3003. Bróz E. 1981. Notatki florystyczne z Gór Świętokrzyskich. Część II. *Fragm. Flor. Geobot.* 27(3) 321-3304. Bróz E. 1981. Notatki florystyczne z Gór Świętokrzyskich. Część III. *Fragm. Flor. Geobot.* 27(4) 607-6175. Bróz E. 1987. Czosnek siatkowaty *Allium victorialis* - występowanie, zagrożenia oraz uwagi dotyczące ochrony jego reliktowych stanowisk w Polsce. *Chroń. Przyr. Ojcz.* 43(1) 29-396. Bróz E. 1992. The Góry Świętokrzyskie Mountains (Central Polska). *Veroff. Geobot. Inst. ETH, Stiftung Rubel, Zurich.* 107 (1992) 331-3447. Bróz E., Przemyski A. 1981. Chronione oraz rzadsze elementy flory naczyniowej Krainy Świętokrzyskiej. *Stud. Kiel.* 4 (32) 141-1608. Bróz E., Przemyski A. 1983. Nowe stanowiska rzadkich gatunków roślin naczyniowych z lasów Wyżyny Środkowomłopolskiej. *Fragm. Flor. et Geobot.* 29(1) 19-309. Bróz E., Przemyski A. 1987. Chronione oraz rzadsze elementy flory naczyniowej Krainy Świętokrzyskiej (część II). *Stud. Kiel.* 4 (56) 7-1810. Bróz E., Przemyski A. 1988. Nowe stanowiska rzadkich oraz zagrożonych gatunków roślin naczyniowych na Wyżynie Środkowomłopolskiej i jej pobrzeżach. *Fragm. Flor. Geobot. Pol.* 33(3-4) s. 239-24911. Buchholz L. – Dane niepublikowane. 12. Głazek T. 1985. Szata roślinna wybranych powierzchni obszaru Gór Świętokrzyskich i terenów przyległych na tle warunków siedliskowych. *Fragm. Faun.* 29,11: 153-234.13. Kiczyńska A., Figarski T. Piwowarski B. Bujak Ł., 2020. Ekspertyza przyrodnicza dla obszaru Natura 2000 Uroczyska Lasów Starachowickich PLH260038 na potrzeby projektu POIS.02.04.00-00-0193/16 pn. Opracowanie planów zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000. Warszawa14. Massalski E. 196.2 Obrazy roślinności Krainy Gór Świętokrzyskich. Wyd. Art.-Graf. Kraków. ss 12015. Massalski E. 1967. Góry Świętokrzyskie. Wiedza Powszechna, Warszawa. s.16216. Nobis M. 2007. Rośliny naczyniowe zachodniej części Przedgórza Iłżeckiego (Wyżyna Małopolska). *Prace Botaniczne* 40 5-4517. Sępiot B. - Dane niepublikowane.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	99.08	PL02	1.15		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Kamiennej	*	99.08
PL02	Rosochacz	*	1.15
PL04	Sieradowicki	*	0.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Kielcach
Adres:	Polska Szymanowskiego 6 25-361 Kielce

Adres e-mail: sekretariat@rdos.kielce.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

- ☐ Tak
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu
☒ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH260038

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)